

საბულო აბაზი

ბათუმშია გავრცელებული სწორედ, რომ სხვის-სხვის მზღობრულ ავაზებში დაიწყო მეფეგარეგნული, წარათვის ჯგუფი და შემდეგ ცარიელ მავკებს ხელი. ამ დროს შორიდან გამოჩნდებოდა ორი ცხრილიანი ყაზახ-რუსები. დანახვის-თანავე ავაზებში ქროლდეს მათი თოვები, რთი იქვე მოაქვდა, და მეორე სასიკეთოდ დასკრეს. ამ დროით მეგრელებმა ისარგებლეს და ჩიკვებს მისცეს თაყა... მოსუს ხმაზე მომგვლებულმა მესამე-ზღვრე დაჩაგმა თურმე ძლივს მიაი-ყვანა იგინი გონზე.

პორტუგალიანები ამბობს, რომ ეს ავაზებმა ბრალად დებდა ვალახალებს მისი მხრეებით იმ ადგილობრივ მესხერებლებს, რომლებიც ბათუმში არიან შეგროვებით და უაგელო-ვად სურათი და საკვირ ღონის-ძიება გამოაუღებენ აქეთა.

გამოჩნეული ქაქიკოსი მენდლოვიც იყო ამავე წინა ბაქოში ნავთის წარ-მოების ნაწილად და შემდეგს წყარს ამ სკანის თაბაზზე გახვდას. 10-20-ის-ს.

დაიბნა არ არის ბაქოს ოდენი ნავთი; იმ მონახვს უფლებით უკნის ნავთის პერსილიანობა, რომელიც მიიღეს ქვეყანაში გათქმულია, მაგრამ ბაქოს, ნავთის კმინათ ზღვრებზე ს შეუძლებელია. იქ უფთი ნავთი აღ-ვაგრობი 15 კაციკმდ იღებთ არ იციებდა და ბაქოში ს-ს 5-ს კაციკეთ ოცდა-ათი მილიონი უფთის იზიარეთ ერთი წელიწადში.

შეუნი 17 თბათვის ძალაქის აბოლსაფთობილამ (წავიკან, მკრო-

ყანა, შინდის და საზოგადოდ მერის წყლდამ მელეთის მთებში) მუხერ-ნატიკის მძანეთი ხალხი დღეობო-ნათა, ჩადან კილაზე მუშაობა აქ გათავებულა.

სკირას, 15 ივნისს მელეთში ხელმე-რეთა ყოფილა თვად-აზნაურთა კრე-ბა შკოლის შესწავნისას გასაწარია, მაგრამ, სამუშაოთა, ცხლაც ვერ მომხდარ ეს კრება რაღაც მიზეზების გამო.

ქუთაისი, 17 აგნსს

მუთათის გინმაზი გათავივით წელს 15 ყმაწვილს. ამათ შო-რის მზოლოდ ზუთნი არიან იმისთა-ნაო, რომლებიც შეუძლიათ თავის ხაზრთი წავიდენ უნივერსიტეტში. დანახვის სემს სტიპენდიას აძლევენ, და სხვები ეს სემ ღობიებენ ერთი, რომ არა თუ უნივერსიტეტში აქ, მუთათისშიც ძლივს იწინაფილი თავს. ლეტიანა უმღლის მოგირეთ პირებს, რომლებიც მზად ზრუნვენ ღობი-მოსწავლეთათვის, თორემ ჩვენს უნი-ვერსიტეტში წასვლის არავითარი საშ-ვალეობა არ ექნებოდა. ეს პირები შემეფერნნ ბ. შარხივს და სხვებს და გამხატვან პუბლიკურ — სატყულო ჩვენს სასარგებლოდ.

ს. კონცერტა-სტეკალა 12 იუ-ნისს მიეფერათ 14-ს განმართა. მუ-ლიათის მკვლავისა ცნობილ ჩიქვ ყველაზე განსაკუთრებით ბ. შარხივს, რომელმაც ისეთი თანაჯარობა გა-მოვიჩინა და ჩვენის გულთათვის (დრა-ჩა კლდე ორად გრ. სწორად გამოჩე-რილი არტისტო გვყავილა ჩიქვ, ქარ-თივლებს და ღღინებს არ გვიკლდე, თუმცა კი გვემზად მასი ქება, ბა-

ჩიქვე გვეჩივებს დიდი მკვლავი მუსიკანთა ბ. შარხივს, შ. ლორთკი-ნისისა და მ. შაფიასა, რომელთაც მიიღეს ჩვენთვის შომა ბ. შარხი-ის კონცერტში.

ჩვენ არაოდეს არ შეგვძლია და-ვიწყებოთ იმ სიხალისისა და იმ თანა-ჯარობისა, რომელთაც ცეცხლები და ჩვენს თბავს მთელი საზოგადოება და განსაკუთრებით რამდენიმე ერ-ბო პირები. ბ. შაფია მუროღიანის თხოვნაზე არ დაგვეკრებოდა: გავი-რთ თუ არა ჩვენი სურვილი, იმ წამ-ვე დაიანხდა და წავითხმა ანტრავტე-ბის თაფის მშვენიერი ლექსები, რი-თაც მთელი საზოგადოება აღტაცე-ბაში მოიყვანა.

ჩვენმა მკვლავმა ტრუბაშამ გვა-წინა, ბაქო ჩვენი იმედი მოამკლ-თვის არ ყოფილა სულ გამჭრალი. ამ ტრუბაშს წყევებს მათი გულ-მოად-გნისათვის და ჩვენს წყევებს გამზად-ბითვის, დღედ გვინახებ (წარმატ-ბივად) ამოაბათნა გამახატებდა. — შიკარბი ითქმის საცხ ყოვლ აქ კონცერ-ტშივე კარგი შესავალიდ ღირსი სულ ზღაფიკი 428 ზ. 90 კვ ამ სუბმი-დამ ბ. ზახოვს ზალისთვის წაღო 15 ზ. (15 მ. მამუცხივს); აფიშების დაბეჭდვაში და სხვა წერტილ გასა-დენს ღობიერა 18 ზ., აქე რომ წილი მამასავალი დაგვარა 375 ზ. 90 კ.

მეტიხელი საზოგადოება დაინახეს აქედამ, რომ გვ სუბმა შეიღს თუ რა გაციწვილეს დიდ შემწივრის ამ მოა-ვეყვს ამ თათი, მაგრამ ამას რომ კი-დედ მიეცათ რამდენიმე ერთხანს მარც დაფაფრეთი ექნებოთ იმ ში-მლისავე, რომელიც მოგვევლია უნივერსიტეტში მდინანს.

ჩვენ დღიან მომხატული ერთი, რომ ბეკრ მზილამ მიიღეთ და ბეკრ მზი-

დამ კიდევ გვემხის ჩვენ თანაჯარო-ბა, მაგრამ შეუძენ, რომ ქველ-მო-ქვე-ლი საზოგადოება, რომელიც არის აქ შემდგარი ბ. შარხივს მუღლის თა-სნობით და რომელთაც კიდევ ბერეი შემწივრა მისკა მუთათისს ღობი-რებებს, აბირობს ჩვენს სასარგე-ბოდ წარმოადგენსა, აგრეთვე ამ ზოგენ პეტრე ნაკშიძის მუღლეს სურის ქართულ სატყულის გამა-რთო. მკვლას მამულებსა ცნობილ ამ თანაჯარობისათვის და გვეცეს იმე-დი, რომ ჩვენი საზოგადოება შემდე-გში არ დავეყრევს. მისურებენ ყველაზე რომ გავე-ცოთ სტუდენტის ჩვენი პერსონალ სა-ზოგადოების შომა და მოლოლი-ნება.

ქუთაისის გამოსაზის ვესტისკო-პულები დრობა მოსწავლეს.

წამილი რამდამბრთბი

(დასრული *)

ბაზოლა ეს აღდენებულ იქნა უს-ლუბის ჩემის მეტედიანობითა, რა-მეთუ ცოცხე სატყულისათა შინა-ტარ-და კაცო მურობისა შინა მკლდე მუღლის გლობისა, გვარად ლუბამი, რომელსაც მივეც ცხრიანი ყმაწვილი მინაბანი განსაკუთრებულ ხულის წელს და შემდეგ წარუყვარელ იქნა იგინი ჩემ მიერ ქართული სატყუ-ბის მონახისა, — ღვთის მეტეველსა სადაც კიდევ ორსა წელსა განიწვი-რებულ და აღიწერა მათ მიერ თან-მოგალობითა. ბაზოლა ესე და გურდელ შესანიშნავ არს უსტიკიან-წარმოებლათა თვისთა. მკვლავი მზი-*) აღმოკვა № 127.

მე დღეს გავიგონე და მისს მუმიდ მსმერებს კი შეძლბა დიდი ხანია გაავიწყდა შემდეგ ამავე: პუშკინი ისეთი გრნობა იყო, რომ წარმოად-გინეთ მაქსიმოვი კი პოლიოვს და მასალებს, თავისს პოეტისათვისა.

მთვის სიტყვა გათავა ამ პრეფეს-სორმა მით, რომ ისეთივე პუშკინის სატყუარ განსვენება და სხვებს. ში-ნაწარის ნეკროსოფის სიტყვის ეს გან-მარტავ, რაღაც შეცვებს ოპოტიკური ღობიებისა, ანუ შეშინება მზოლოდ შემდეგ ესეთვე: პრეფესორის ნეკ-როსოფის სიტყვა ამ დღესაც ისეთივე უფრული და უმზარბო იყო, რა-გოვრაც, თუმცა იმუილად, მაგრამ ხან-დისან კი გვემზად კეთილდენა.

არც პრეფესორი მარტინსკის გა-დაუტყულობა თავის ამანაბის სიტყვა-ზრდ და ნაწილით ამანაბიან გაუფია პრეფესორის ნეკროსოფის.

ჩიქვე უსაღებლად იმ ერთი გულ-მეგრეკობით ერთა! ამ სიტყვებში დაიწყო პრეფესორი მარტინსკის თა-ვის მეგრეკობისადმი სიტყვა: მოჰყავ, თუ რა განსაღელი გამოე-ყენა ბუშკინის თავის სიტყვებშია არა თუ საზოგადოებრივ, საბოშიც არა ჰქონია პოეტს მოსვენება; ყო-

ფრთის მკვიდრების სიტყვის წავით-ხავს ის, რადგანაც თითონ აქტარს ავათ-მეორების გამო არ შეუძლია წავითხოვოს.

სამკვიდრის მონიერება მზილად იგი-ვეყვით თაფინთ მოადგინებდა და შეუწინეველად საზებლებზე წინაპარ-თა მოზობითა, ასე დაიწყო ბ. ბუ-ბანისევის. მაგალითებისა შარხ წა-ს-ღო არ გვეჩივრა, დიდ დამხართა და სხვა პოეტია და მეტეფირთა შარხს პუშკინსა. მიიღეს რუისი ლიტე-რატურის, პუშკინის სიღ სხვა ფე-რი დილა; რუისი სტატიების ნიბო-შეს თხოვრის ვერსად იმანობია და სხვისი რუ-ფულ ლიტერატურაშიც ღვრე იყო მინაპიობი მინაპოვლობითა.

მზოლ და პუშკინს ამოიღო მზა თ-ვის თხოვრებში ნამდვილ რუისს ცხრიანებზე. მთავს ამაჰყავს და-სამკვიდრებლად მოიყვანა რამდენიმე მაგალითები, რომლებიცაც მართლა არა მშვენიერად დამსკუთა თა-ვის სიტყვების სინამდვილე. მაგრამ რუ-ბიან ეტყუება მოიყვანა ბ. ბუშანისევისა, როდესაც ეს გარდაიდა პოეტის პოე-ზიის ღობისთვის განხილვებზე და და-განახმა მსმენლებს თუ რა მშვენი-რად აქეს პუშკინს თავის ტაბეში

კაცის სულის-კვეთება გამოხატული. სხვათა შორის გავილა პარული პუშკინის და პოეტის ნეკროსოფის შე-ხვედრებისა, ანუ დატეხულის ქალზედ შემდეგ შედარა პუშკინის და მა-ლონ-კოტის შეხვედრებისა ნაოლიონ-ბა და ბ. ბუშანისევის თაფის სიტყვა-სინამდვილე პუშკინის და მალონის სტე-ნისის გარჩევით; ამოკრატ და საღ-ეფირა.

ბ. ბუშანისევის კეთილდენა ნამოვი-და თუ არა, ერთ-მხრივ ამოკრა შეს-ტარა და დიდეს გამოხილ ტანს-ტარა არ შეუძლებლა ვიდრე იქვე მაყურებელი რუისის მკვლავს, ბუ-ბანისევის მაგრ წავითხველი სიტყვის ანგობაში ბ. ბუშანისევის, კეთილ-დენა თანაჯარობისათვის მკვლავი არა შესწარს მსმენლებს.

შეიფრეგების სიტყვებია ბ. მკოლბისა გამოხატული, რომ ბ. ნოვი-კოვსკის უნივერსიტეტის სტუდენტებსა და სტუდენტებს ფაქტურებისა და ქუ-რისისა, მუღლისა და სწავლარის თხოვრე-ბა: პუშკინი სამხრეთ რუსეთში და-გისტე თხოვრება უსტიკი გამოაშ-ტარა, ის მიიღეს ოქროს მკვლავს. მათი გათავა პუშკინის მკვლას კურთხევის დღეს იმისი დახადვის დღესაც წავულობა.

ისეთს დატეხულობა.

7 აგნსს.

განიყოფილი იქნა ხმა, რომელიც შორის უმადლოესი ხმა იყოფიდა აგრანი და შემდგომი უმადლოესი. ახი, მადლიანი, მიქმედი, სტეფანი და კანია. მთელი მთისგან მოსმენილი მთა გლობს უთხოვრად სმ-სა მოგლობს კაცი და ამ ნაირად გუნდი (ზოგა) შენდებდა 18 მოგლობს. მთელი სამეფო და საკათალიკო სობორიანი შინა მოღებულ იყო ორი გუნდი თერამეტ-თერამეტ კითხა, ერთი გუნდი მარ-ტინი და მეორე მარტინი, სულ 36 მოგლობს. ბუნდი ავლობებს ღოტოვანი (მხარეული როსულად გოტოვანი). მთელი გლობი (და არა მხარი) განიყოფიდა რვა გვარად (რვა მხარი) და თითოეული მათგანი თავის-და-გვარად მრავალ სხვა და სხვა განყოფილებდა.

მღეს საქათვლისა შინა კეთილ-მზრუნელია მემამულეთა აღსარეს კითხვა აღდგენისათვის ძეგლის ჩი-ნებულის ქართლის გლობისა, მე ულირსად გავგზავნე მათთვის ჩემსა შინა ერთი ჩემს გუნდისაგანი უწარ-მადლობითი კლდითა გლობისათა თავიდა მათსივედ ნაკაშიძე, რომელ-ლიცა საჯაროსა გამოცდას ზედა მოწინებულ იქნა სხვათა მგლობ-ბულია შორის და მიღებულ განმ-წინებულად სხვათა.

შუაქანელ ცეცხლი ყოველითა მა-მულის-მოკლეთა იცნოთა იცნავენ ამ მონასტრისათვის კაცად-ქაუნდ მუღებლისმგებრ თვისთა. მიმდევრე, რომ ეს სლობრია და საუკლამან ქართველთათვის წინა აღდგენილ-ბი იცნენ უკრძალვასა დიდებულის ქართველთა კრისას, ეს წინა აღდ-გენი და მათ შინა მოცინისაღდგენ-ლია-მოსმენილი შორით მოვიდნა თქვენ მიერ შეწყვიტასა და ხსნასა დაზოგადებულის მგებრანთაგან.

მთელი ამისათვის ძეგლისა და ღვთა-სობისა, მიეცით უსმოცინო გა-მწეებელი ქართველი მონასტრის ქართველთა და ნუ უფლებებელს-ჭაფილ ანდრძისა საუკეთესოთა მოც-ნულსა ჩვენთან ჩვენთა წინააღმდე-გად. წითლი-წითლი მზავილი ათასი მწეილი იკრებდა ჩვენს სამშობლოში ამ მონასტრის შესანახად და ეს უფლები გვარდ იმისა, რომ უსმო-ტრამ ხელში მიდნა, არც თითონ მონასტრისა მმართველთა ჩივიდად. ზეგის მონასტრისი იერსილთაში, სილითა და კეთილ-მწეობითი მგო-ლისთა სიონზე უთქვითი, თითქმის უსატრიათი არის. წირვალ-ლიცა იქ არ არის, თითონ მონასტრის სა-ზოგადი არის გავრცელებული და ეს საუ-კეთესოა პატრიარქული მონასტრი-ლისა ყუდებდა ჩვერ თვლი-წინ.

მე უფრო ათათიკო წელი გავიცდი ამ მონასტრისა და დარბაზთა და ქართველთა სხვლისა გარდა, ჩვენი კეთილად დაკარგვის წინა აღდგენის და სანდრელო დარბაზი ოცი, ოც-დაათი ათასი მწეილი წითელი და-სხვად სხვისი მონასტრის შესან-ახად.

მათიველ საზოგადოებას უფრო უთქვითად ესმის მგლობლ მრეწელო-ბა ამა წმინდა ადგილთა ვინმე მე-მორადი ბერის ბუნდური ვარა, რომ მე ამ წმინტითი გაუგებრე მას ეს წმინტელობა და იერისი ღვთა-სობისა მრავალსა ერთივე ეს ჩემი ხმა არა ბერის, ხმად მოღადებელის უღა-ნოსა შინა.

ათონის მონასტრის იერისი ო-სმე ღვთის-მგლობლისა ქართლისა სა-ზოგადი დასაწყისად სტესა-მას-სიანი ბერადრე (მანგადა).

ტფილის. 30 მაისს, 1880 წ.

სამართალი

მირიკა პ. მიმდამის სამამ *

პროკურორის თანამშრომელ ზე. კას-ბატრანკიანს (**). ბატონო მოს-მართლნი 30 ოქტომბრის 1877 წლის სოფლის ბანასა და კრის-ბის სადგურის ბანას შუა მომდ-ბის სადგურად ავახსოვ, რომელიც სხვა ამ გვარ ავახსოვებდა მითი დახარხივ, რომ ორი კაცი ოთხი თვის დაგება და უვნებელი შესარ-ულთა თვისი მხელური სურვილი. პი, ამ განსაკუთრებულა შემთხვევამ აფე-რებინა მართლ-მსაჯულებას, რომ ამ ავახსოვას უთუოდ დაზარა-დებული შორის ციურდობი და ხელის მომპირებელი. ამიტომაც თავ-და-პირივად მძულ ღვთისმოსი და თ. შა-ვა ვა მოიწვიეს, როგორც ზნაღდ-ბუნილი, მაგრამ ზოლოს იცნე განთი-რისუფების, რადგან ეს საკმა გა-მამტვერებელი საბუთები არ აღ-მოჩნდა. როგორც ბუიშვილი, ისე შევადგინე წინასწარ გამოძიების დროს და სასამართლოში ერთ-ერთად იმ ორს ავახსოვნი. ბ. მიქელაძე ავიარეს. მას ჩემი ჩვენება ძირითადი გამამტვე-რებელთაგან; მე ცვიდები მს მეფე-რადივად დავსეს მით უფრო რომ კაცადივად სიდიდებრ შეპირდი და დაუტყვევებელი ჰყოი რა. შუის და შევადგინე ჩვენება მეუფებელთა შემ-დარი იყოს იმიტომ რომ, ავახსოვა მისი შუა-ღამე მათ დროც ჰქონ-და და მასწავლად მათ დროც ჰქონ-და და მშობლები დაწინაო-ნად ავახსოვს სახე. მშეუკ მოულოდ-ბისა სტეფანე ბუღუასა მძამე ავახსოვან დატყობი პაღელი გამამტებელს უთქვან; რომ ერთი იმ ორ ავახსო-ვანი, რომელიც ჰქონას მგებრ იჯდა ბ. მიქელაძე იყოთა, ცხვენ თქვენს წინაშე კი ბ. მ. მასმართლნი, უარ-ა ვარ პირიდან ჩვენება და თქვა ზნაღდებულ სრულიად ვერ ვერცო, რადგან ავახსოვს სახე არ შემწმენ-ვითა. საკითხებია: მას ასოცის რა შეიძლება ურია და შევად ავახ-სოვს დასწახს დროს, ასოცის თვის მასმად სიცილობს წინედ წარ-

მოთქმული სიტყვები. ცხვენის ფერი, ავახსოვან ბანადი და უმთხრესი კი-სახე არ ასოცის მაგრამ ადელი განსაცხად მისი გადმოქნა: გვ არის სამოქალაქო წესითავე მხეხებელი და დანაშაულები უფროს 4,000 მანეთს, რომელიც ავახსოვან წარვიდის სტეფანე ამბროსო მისი სურვილია ურია გამტყუდეს, რომ მანამ ამბროსო დაჯერებულ ფული, და მიქელაძე გამტყუებელი კი ვერაფერს მოიგებს, რადგან უკანასკნელს აივადი გა-აწინა.

მოწმე მასწავლია სწორედ მოულოდნელი სამსახური გაუწია დამცველს და ვიქოს! შუაქანელი ეფნათი ის დანაშაულები, რომ ურია თავის-თავს დაწაშვად ავიარეს და შეპილი პაღელ ბუღუას 3,000 მა-ნეთი მხეხებელს მასმამოლად. მაგრამ სხვა რიგად მოხდა: მოწმის სიტყვით, ბუიშვილმა მართალი ფე-რადი პაღელ ბუღუასა ადგინი ფე-რადი მარამოლოდ მისთვის, რომ იგი წმინტითი აღდგენილად პაღელად თავის-თავს ბუღუას წინაშე, რადგან-ნაც ეს უზედურება მისგან ამო-ჩეხულ გზაზედ მოხდა, პა, გავარდნე მიქელაძის გამართლებას ბუიშვი-ნი ტყინ ათან ტყუილები კატეგორი-მგელი, პაღემგებრ და ჰერტლიძე-მკატერულაშვილმა სიტყვა ურიად მთხო-ვა მოამბრე მიქელაძისთან, სამას მან. მიქელაძე ოდნე კი თავის-თავს მიიღოს დანაშაული, ხო მანაც კ-ბრტლია გვცა ვადაწყვეტილია. ნუ თუ წმინტი, გამტყუებელი ბუიშვილი, მართლად რომ დანაშაული სა-ფულიყო ვადაწვდა თვის სიუბე-რისი ურთობს, უფინად და ვსაქილს სატყუილად მოგეს! მს სატყუილებიც არ არის, პაღემგებრ და ჰერტლიძე უსჯილ ამართლებენ მიქელაძეს: ის-რე უთითებენ ილია მაქავარიანზე და პა, მაქავარიანზე, რომელიც ვადაწვდა ერთი არიან და ამოებენ ისინი არიან ნაშაღლითა. მაგრამ იმე ტყუილებს, როგორც მკდრებს, ყველგანვე შეიძ-ლება დაძაბე. მს ერე გამიგია: პაღემგებრ 1 1/2 წ. ერთ ციხეში იჯდა ზნაღდებულთან და; მისივე სიტყვით, ყველას უფინად მაქავარიანისაგან და პა, მაქავარიანზე ბუღუას მოიგებს: ჩარემ მიქელაძე წინასწარ გამოძი-ბაში კი წამოაყენე იგი მოწმე, და მშობლი და სასამართლოს დარბაზში გამოიწვია? მანც ურად ვიხიარე, ბატონო მოსამართლნი, რომ მიქელაძე უსავე უსავე გამამართლებული არიან და დიდ-დებულ სკობრისაში ამოკიდებენ ცხვენ, მან ვიხიარე ახლა შევად ჩვენება, რომლის დარღვევასაც ცი-ლობებზედ ამოიგებ. მოქალაქე, შევად იმიტომ მიხედვდა ავახსოვს, რომ ხალხის თვისი ადგილ უნდა იჯდა. მა-გრამ ნუ თუ ის მიხედვდა ბრმა იყო, რომ არ ცილა, რაც იზრუნა ერთ-ერთი ავახსოვანის ქვეშ დატყუებ-ბული, უფრო არა გვ. მან ამგვის საშუალებითი მაქავარიანს მანგდელ ავახსოვს, და ისინი, რა კი დამტყუ-ბუნივად, მეუბრალბოდა ვაქცე-დენ მას? მიქელი და დამცელი სწა-

მებენ შევადს, ვითომც ის ყოველი-ურის იმ ავახსოვს მომავლ, მაგრამ მარტრე მოსახრების მტერი არავით-არ სახელი არა აქვთ.

მ. დამტყუბ მიქელაძეს სიტყვა რომ ავახსოვან მიქელაძეული ტყინ ბუ-ღუასა მოკლადივად დავარცა ნატ, მიქელაძისათა. მდევ სიტყვა პოლიციის პრისიდეს ბერტნეს. მის უნდა ჩველი ეს ტყინ თუ არ მიქელაძეს, რომელ-ლიც ნატ, მიქელაძესთან დგა ზნაღ-დებულ ცილობად დამტყუებელია თავის მძინ. მოთამც იგი წინდებ და ბუღუასა მაკლის დროსა ბლი-ფაშა მადგომლისათა ყოველივს ადრინდელ მსმადლობის საკართველო-ში. მაგრამ მთედრისმც უარ-ჰყო ეს მომავლენა.

ჩემი დაბოლბობითი დასკვნა ის არის, რომ ბ. მიქელაძეს ვადაწვდენ ერთ-ერთად იმ ორ ავახსოვნი, რომ-მელითაც ასე მხეხილად მიქელის სტეფანე ბუღუა.

შემდგენ პროკურორის თანამშრო-მელის მგორე გამამტყუებელიც ბუიშვილ კ. ი. მიქელაძის მმართლბა-ლით წინააღმდეგობის გაწევად მუ-ტყინ. ირგე, პოლ. მხედრებისათვის დამამტყუებელი საბუთად მოკლეს მოწმეების ჩვენება.

მთავის სიტყვის გათვლების შემდგ-მან მითათი კანონის იმ მუსლიმზე, რომელიც უნდა დასჯილი იქნას ზნაღდებულთ. რადგან ეს დანაშა-ლობა შედგენს მცველობით და ბრ-ალოცებულს ავახსოვას და ბრ-ალოცე წინააღმდეგობა, რომელიც წინასწარ ვადაწვდი არიან საშუალო წესდების 1627, 1634 და 287 მუხ-ლებში, და რადგანაც პირველი და-ნაშალობა ჩადენილი იყო იმიანობის დროს საშუალო მდგომარეობაში მოკლეს ოღოში, ზნაღდებულთ უნდა დასაჯოს 279 მუხ. თანამც სამხედ-რულ. კ. ი. სიცილობს. მს სასა-მართლოს ამ საქმეში შემსამტყუებელ გარემოების დანიშნავა, შეხვითა ეს სასჯელი ორი ზარისხითი შემაკო-რისა და კატორი ვადაწყვეტილ-ბა.

სამოქალაქო წესით მებაჟავის გა-ქაფი ციხისბრთა, ამბროსო მთელი ეს საქმე უვნებელი წარ-აზრებდეს კაცს თვალ-წინ ავახსო-ვას, მცველობის, ციკაცაცა გოჯრას და გამტყუებლობას და სხვ. რომელთა მხედრებითი შეიქნა სტეფ. ბუღუა, საკობო იყო. დანაშაულები დავა. ამის ასარულდებლად ისროლეს ბადე, მა-გრამ ეს ბადე ერთბა დავაწვდილი იყო და არიან მძამე. მისროლეს მგორეც გახედული ბადე და მოკლა ბ. მი-ქელაძე, რომელიც დარწმუნებული ვარ არ არის დანაშაული ამ საქმეში. დანაშაული არის ურია და თ. შა-ღუად. შორის ჩიხეთი დითხივად ბუ-ღუაზედა თივანი მხედრული ჩხეხა, ურის ჩიხეთი და დარწმუნებული ათიხის იმთა პა, მაქავარიან მიმადი გზა. მძამე, იანი ტყინთან თან დავაა ზნაღდეს სტეფანის კაცს, რომელიც ავრტყუე დაარბილებული იყვნენ, და ერთი მოკლეს: ვადაწვდენ

*) იხილე № 124 „დრონი“-ის.
(**) წინა № 124-ში შედგომით იყო დაბეჭდილი „პატრონო“-ს.

